

Cách đây gần 4 thế kỷ, năm 1616, khi nhà thiên văn học người Ý, Galileo Galilei, vì sự yêu chuộng và khám phá khoa học, muợn công bố rằng trái đất xoay quanh mặt trời chứ không phải mặt trời xoay quanh trái đất. Nhưng Giáo hội Công giáo lúc bấy giờ vì muợn giữ chặt quyề n lữ i và sự thống trị củ a mình, nhữ t là thống trị trong tữ tữ i người dân, đã buộc tữ i ông Galileo là nghe theo lữ i “đề đề” củ a lý thuyết Copernicus, dám tuyên truyề n nhữ ng tữ tữ i “chữ ng lữ i vữ i Kinh Thánh”. Vì chữ là mặt nhà trí thữ c, chữ không phải là mặt nhà quân sự hay “cách mữ ng” đang đữ y quân chữ ng lữ i “Nhà nữ c”, cho nên dĩ nhiên là Galileo không thữ nào tữ p tữ c “anh hùng” mà củ i người lữ i vữ i các quyề n lữ c đữ c tài áp chữ củ a Giáo hội đữ c, và vì thữ ông phải đữ ng ý vữ t bài “nhữ n tữ i” đữ lui vữ bình an (cho đữ n hữ n 15 năm sau mữ i tữ lữ i “bữ o vữ” lý thuyết củ a mình mữ t lữ n nữ a, và rữ i cũng bữ “quữ n thúc” thêm mữ t lữ n nữ a). Nay nhìn lữ i lữ ch sữ, người ta đữ t câu hữ i: vì lý do gì mà Giáo hội Công giáo lúc bấy giờ lữ i cho rữ ng lý thuyết củ a

Gallileo là “phần tử Thánh Kinh? Bởi vì xét cho cùng chúng có đi u gì là mâu thuẫn giữa lý thuyết của Gallileo và Thánh Kinh cũ! Cũng như người ta có thể hỏi sau này: vì lý do gì mà Nhà nước Việt Nam hiện giờ lại kết luận rằng những “đạo án và sự thay đổi Hiến pháp”, hay các đề nghị và “sự phát triển dân chủ theo mô hình con đường Việt Nam” của Lê Công Địch (giáo dân có thể) là “chúng là nhà nước Việt Nam?! Tất cả các quốc gia dân chủ, đề nghị sự cải tiến Hiến pháp sao cho hợp thời, là một việc làm gần như tự nhiên và cần thiết. Đề nghị phải có một “con đường phát triển dân tộc” để không lệ thuộc vào chính sách ngoại giao, kinh tế hay chính trị của một quốc gia khác, là một việc làm không những không “chúng” mà còn là tích cực yêu nước nữa! Thế thì tại sao tại Việt Nam người ta có thể kết luận một cách không cần sự khoa học và phần tử vĩ đại chính tinh thần dân tộc như vậy? (cũng như cách đây gần 400 năm Giáo hội Thiên Chúa đã có những sự phán xét vô cùng phần khoa học và chúng phải nghĩ gì cho Thánh Kinh cũ).

Câu kết luận, người ta chỉ có thể đoán, có lẽ đúng như theo lý thuyết của Karl Marx: khi một lực lượng xã hội không còn là “tiên phong” “tiên bố” trong xã hội nữa vì nó đã làm xong vai trò lịch sử của mình rồi thì chính lực lượng “tiên phong” này bây giờ biến thành một “phần tử”. Hay nói theo lý thuyết vật lý khoa học: mọi sự vật “tác động” đều có khả năng tạo ra một sự vật “phản động”, và phản động hay tác động là tùy theo ta nhìn từ góc cạnh nào. Điều này một sự kéo dãn làm cho guồng máy xã hội đều đặn và nhịp nhàng, và sự tiến triển của thế giới thì chính sự ù lì (inertia) mới là sự phản động, chứ không thể gọi người đem hết sức mình ra để “kéo” là “phản động” được.